

Toespraak van de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, mr. Yvonne E.M.A. Timmerman-Buck, ter gelegenheid van de Ontvangst van Nederlandse ambassadeurs door de Staten-Generaal, 4 september 2008

Excellenties, dames en heren,

Graag sluit ik mij aan bij de welkomstwoorden van mijn collega Voorzitter Gerdi Verbeet.

Vanuit de Eerste Kamer was dit jaar specifiek aandacht gevraagd voor de perceptie van Nederland in de wereld: hoe wordt in andere landen gekeken naar en gedacht over ons land? Zeker na alle aandacht die in het afgelopen jaar naar Nederland is uitgegaan, achtte de Eerste Kamer het zinvol daarover iets te vernemen van de personen die bij uitstek Nederland in de wereld representeren. Ik spreek dan ook namens alle Senatoren als ik zeg dat wij erkentelijk zijn voor de schetsen die wij van een aantal 'representatieve' ambassades hebben mogen ontvangen.

Dat percepties kunnen verschillen is niet verwonderlijk. Elk land kijkt immers naar ons door een bril die het zicht kleurt vanwege de eigen positie in de wereld, de eigen nationale politiek, de eigen cultuur en volksaard. Dit gegeven maakt dan ook dat het noodzakelijk blijft dat wij ons rekenschap blijven geven van *díe* werkelijkheid. Uiteraard om te bewerkstelligen dat wat wij in Nederland willen uitdragen - zendinggericht als wij zijn - ook landt: wordt begrepen zoals bedoeld. Maar niet alleen daarom. Wij hebben namelijk niet alleen iets te zeggen, we moeten ook willen leren. De erkenning dat kennis en kunde tekort kunnen schieten is niets minder dan een uiting van wijsheid.

Vanuit de chambre de réflexion wordt dan ook grote waarde gehecht aan vergroting van kennis om te komen tot verdieping van denken. Zo beperken de kennismakingsgesprekken die ik met elke nieuwe ambassadeur in ons land voer (gemiddeld minimaal een half uur), zich in de regel niet tot uitwisseling van diplomatieke beleefdheden maar vormen een openhartige gedachtewisseling die tot een beter verstaan moet leiden en dus juist gevoelige zaken betreft, zoals de mensenrechtensituatie of het typisch Nederlandse corrigerende vingertje dat soms niet alleen wordt ervaren als uiting van blikbeperking maar zelfs van arrogantie.

Verdieping van denken impliceert ook complexe samenhangen onderkennen, analyseren en toekomstgericht benaderen. Daarom, teneinde verkokerd denken tegen te gaan, heeft de Kamer drie commissies samengevoegd tot één commissie BDO (Buitenlandse Zaken, Defensie en Ontwikkelingssamenwerking), hetgeen het vergemakkelijkt om met de regering te debatteren over de integraliteit van beleid. Zo heeft de Kamer een apart debat gewijd aan de drie D's die u allen kent: development, defence en diplomacy.

Onderkenning van samenhang leidt ook tot bundeling van expertise. Zo heeft samenwerking tussen de commissie BDO en de commissie Europese Samenwerkingsorganisaties geleid tot een adviesaanvraag van de Eerste Kamer bij de AIV over de relatie EU-Rusland met het oog op het aflopen van de samenwerkings- en partnerschapsakkoord. De actuele situatie, namelijk het opschorten van de onderhandelingen over een nieuw akkoord door de EU-leiders n.a.v. hetgeen is ge-

schied m.b.t. de relatie Rusland-Georgië, zou mijns inziens niet moeten leiden tot achterover leunen maar juist - en juist nu - tot nadere gedachtevorming naar aanleiding van het recent verscheden advies. De bijeenkomst in St. Petersburg dit najaar van Europese senaatsvoorzitters in het kader van de Association des Sénats d'Europe biedt vervolgens een natuurlijke gelegenheid voor wat is gaan heten 'parlementary diplomacy'.

Ik zal er graag voor zorg dragen dat u in het vervolg het Jaarbericht van de Eerste Kamer toegezonden krijgt, waarin o.a. wordt aangegeven wat wij bewerkstelligen in Europa en daarbuiten. Voor die werkzaamheden ondervindt de Eerste Kamer in binnen- en buitenland waardering. Die waardering komt ook u toe vanwege uw steun daarbij met uw expertise en professionaliteit. Ik wil daarom afsluiten met het uitspreken van mijn oprechte dank daarvoor.